

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K.

København, den 6. februar 2007
Sag/dok.: 1874, 2062 / 266289

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 15. januar 2007 (FLF Alm. del) bedt mig svare på følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 165

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12/1-07 fra Danmarks Sportsfiskerforbund vedrørende erhvervsfiskeriet efter laks, jf. FLF alm. del - bilag 170."

Svar:

Denne henvendelse fra Danmarks Sportsfiskerforbund er en reaktion på min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 54, baseret på forbundets henvendelse i efteråret om samme emne.

Idet jeg henviser til min besvarelse af 30. november 2006 og den da vedlagte faglige vurdering fra Danmarks Fiskeriundersøgelser, er det fortsat min vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt at afvente det arbejde, der i EU-regi forestår om drøftelse af dioxinreglerne, før der tages stilling til, hvad der fremadrettet måtte være den bedste løsning.

- ./.
- Hvad angår kontrollen med laksene fra Østersøen, henvises til vedlagte notat af 1. februar 2007 fra Fiskeridirektoratet og notat af 24. januar 2007 fra Fødevestyrelsen til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kontrollerer fiskeforbuddet for laks i visse områder og landingen af lakse-
ne. Fødevestyrelsen kontrollerer efterfølgende omsætningen af laksene frem til afsætningen til forbrugeren.

Som det fremgår af Fødevestyrelsens notat, har de mangler ved kontrollen med overholdelse af dioxinreglerne, der blev påtalt ved EU-inspektionen, været små, og de er efterfølgende blevet rettet. Hvad angår oplagring på frysehus har erhvervsfiskerne siden 2006 fået tilbageholdt partier af store laks, der i henhold til laksebekendtgørelsen ikke må omsættes. Laksene må efterfølgende kun udleveres til fiskeren, hvis det er til eget forbrug, og kun efter fødevareregionens tilladelse.

Fødevarestyrelsen har oplyst, at styrelsen har kontrolleret overholdelse af reglerne både i en gros- og detailledet, uden at der har været grundlag for sanktioner. Tilsvarende har Fiskeridirektoratet ført tilsyn med landinger af laks fra Østersøen uden at påvise overtrædelser.

Det fremgår desuden af Fiskeridirektoratets notat, at der ses flere grunde til, at den danske laksekvote ikke er opfisket i de seneste år: Indførelse af reglerne på grund af dioxinforekomst, økonomisk tilskud til ophugning af fartøjer, der fiskede laks, og som var ramt af dioxinreglerne, samt en gradvis udfasning af drivgarn frem mod et forbud fra 1. januar 2008. Disse tiltag vurderes at have reduceret fiskeriindsatsen efter laks.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at laksebekendtgørelsens forbud mod salg af laks også gælder enhver anden overdragelse af laksene til andre, herunder laks, der er fanget af lyst- og fritidsfiskere.

Hans Chr. Schmidt

/ Knud Larsen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Fiskeridirektoratet

Den 1. februar 2007

J.nr.: 2007-00276 AFL

NOTAT

Vedr.: Laksefiskeri i Østersøen

Henvendelsen

- ./. Danmarks Sportsfiskerforbund har med brev af 12. januar 2007 til Folketingets Fødevareudvalg om det erhvervsmæssige laksefiskeri i Østersøen fulgt op på en tidligere henvendelse af 22. oktober 2006 om samme emne. Se fødevareministerens svar af 30. november 2006 til Fødevareudvalget (vedlagt).

Sportsfiskerforbundet mener fortsat, at flere af bestandene af Østersølaks er sårbare, og at det erhvervsmæssige fiskeri efter laks i Østersøen på grund af dioxinforekomsten bør forbydes. Forbundet ser gerne, at fødevareministeren går foran i forhold til de øvrige EU-lande for at få indført et generelt stop for det erhvervsmæssige fiskeri.

Sportsfiskeriforbundet mener desuden, at EU efter en inspektion i Danmark tegner et ganske kritisk billede af hele kontrolsystemet i forhold til det danske erhvervsmæssige laksefiskeri. EU-inspektionsrapporten er vedlagt. Forbundet skriver, at man er opmærksom på, at de danske myndigheder har taget visse initiativer til øget kontrol.

De danske myndigheders samlede kontrol med fiskeri og omsætning af laks fra den østlige Østersø

Fiskeri af laks i den østlige Østersø og omsætning af laks over en vis størrelse er på grund af dioxinforekomster i Østersøen reguleret ved Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 1117 af 10. november 2006 om forbud mod salg til human konsum af visse laks, der er fisket eller fanget i Østersøen (laksebekendtgørelsen).

Den samlede fødevarekontrol i Danmark er delt mellem Fødevareministeriet (Fiskeridirektoratet) og Familie- og Forbrugerministeriet (Fødevarestyrelsen).

Fiskeridirektoratet kontrollerer således - efter delegation fra Familie- og Forbrugerministeriet - fiskeriet (forbud mod laksefiskeri i visse områder) samt landingen af laksene (dvs. i første omsætningsled) i henhold til laksebekendtgørelsen, og Fødevarestyrelsen kontrollerer omsætningen af laksene i efterfølgende led frem til afsætningen til forbrugeren.

- ./.
- Da Fødevarerudvalget tilsyneladende alene har stillet spørgsmål 165 til Fødevareministeren, har Fiskeridirektoratet indhentet bidrag til besvarelsen fra Fødevarestyrelsen. Se vedlagte notat af 24. januar 2007.

Danmarks Fiskeriundersøgelser (DFU), der bidrog til besvarelsen af den første henvendelse, har ikke haft yderligere bemærkninger til spørgsmål 165.

Fiskeridirektoratets bemærkninger til de enkelte punkter i henvendelsen inden for direktoratets kompetenceområde

1. Sportsfiskerforbundet ønsker forbud mod erhvervsmæssigt laksefiskeri i Østersøen

I overensstemmelse med ministerens svar på den forrige henvendelse finder Fiskeridirektoratet fortsat, at Danmark bør afvente det arbejde, som er planlagt af Den Europæiske Kommission (sundhed og forbrugerbeskyttelse) med henblik på at få en mere ensartet håndtering af reglerne om dioxin i fisk fra Østersøen. Det er muligt, at dette arbejde kan føre til en fælles løsning for alle Østersø-landene.

EU-grænseværdierne for dioxin og andre stoffer i fisk og Fødevarestyrelsens laksebekendtgørelse gælder alle laks, der kan have for højt indhold af de pågældende stoffer. Forbud mod salg af laks over en vis vægt gælder også enhver overdragelse til andre, dvs. også lyst- og fritidsfiskernes store laks. Et forbud mod erhvervsfiskeri alene vil derfor ikke nødvendigvis forhindre, at laks over de fastsatte vægtgrænser slet ikke fiskes.

2. Reduktion i registrerede fangster i forhold til den danske kvote og effektiv kontrol med fiskeriet

Sportsfiskerforbundet mener, at det vil være relevant at få oplyst forklaringen på, hvorfor den danske laksekvote i 2005 og 2006 er langt fra opfisket. Forbundet finder det påfaldende, at laksefangsterne er reduceret med op mod 2/3, efter at kompensationen for destruktion af de store laks er ophørt.

Fiskeridirektoratet kan bekræfte, at det er korrekt, at der i 2005 og 2006 i forhold til tidligere år sker et betydeligt fald i de registrerede landinger af laks fra Østersøen og Bælterne (ICES-områder 3b-d) i forhold til kvoterne, idet kvoten i 2005 kun blev opfisket med 42,7 % og i 2006 med 33 %.

De danske kvoter på laks i Østersøen og Bælterne har ligget på godt 90.000 stk. – med udsving – siden 1996. I et enkelt år (2003) har kvoten været på over 100.000 stk. I 2004-2006 var kvoterne reduceret til 93.512 stk. og igen i 2007 til 88.836 stk. Ifølge tal fra Fiskeridirektoratets registre blev laksekvoten fisket op i 1996-1998, hvorimod kvoterne siden 1999 ikke har været fisket op. I 1999-2004 svinger opfiskningsprocenten mellem 80,1 % og 96,7 %.

Fiskeridirektoratet finder, at dette må skyldes en kombination af flere forhold.

For det første indførte Fødevarestyrelsen fra 8. april 2004 og i henhold til EU-forordning de første fiskeri- og omsætningsrestriktioner på grund af dioxinforekomster i fed fisk, herunder laks, fra den østlige Østersø (ICES-underområde 24-32)¹. Reglerne er siden blevet skærpet.

Som følge heraf blev der i 2005 givet økonomisk tilskud til fartøjer, der kunne dokumentere en vis økonomisk afhængighed af laksefiskeriet i tidligere år og et tab af en vis størrelse på grund af dioxinreglerne for laks, der var fanget fra 16. september 2004². Der var ligeledes mulighed for at yde ophugningsstøtte til fartøjer med tab på over 22.000 kr.

Endelig blev der på grund af utilsigtede bifangster af småhvaler indført EU-krav om udfasning af drivgarn med henblik på forbud fra den 1. januar 2008. Reglerne trådte i kraft den 1. januar 2005. En stor del af laksefiskeriet har været drevet med drivgarn. Laks fanges også med kroge på liner. I henhold til EU-reglerne skal medlemslandene sørge for, at antallet af fartøjer, der får tilladelse til at fiske med drivgarn til og med 2007, reduceres. I Danmark er antallet reduceret fra 26 fartøjer i referenceperioden 2001-2003 til 16 fartøjer i 2005, og til 11 fartøjer i 2006. Maximalt 11 fartøjer vil kunne få tilladelse til fiskeri med drivgarn i 2007, som er det sidste år, inden forbudet træder i kraft. Siden 2005, hvor faldet i opfiskningsprocenten er tydeligst, er antallet af fartøjer, der lovligt har kunnet drive laksefiskeri med drivgarn i Østersøen, således faldet. Dette har haft en betydning for fiskeriindsatsen.

Fiskeridirektoratet finder således, at der er flere elementer, der kan forklare faldet i de registrerede lakselandinger siden 2005.

Direktoratet skal bemærke, at alle landinger af laks landet af erhvervsfiskerifartøjer skal registreres i direktoratet og afskrives på den danske kvote, dvs. også de store laks, der af fiskerne måtte blive indlagt på fryselager i henhold til tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Erhvervsfiskernes salg af fisk skal ligeledes indberettes til direktoratet.

¹) Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 249 af 6. april 2004 om forbud mod fiskeri og fangst af laks i Østersøen og forbud mod salg af laks, der er fisket eller fanget i Østersøen.

²) Direktoratet for Fødevarerhvervs bekendtgørelse nr. 28 af 13. januar 2005 om tilskud til visse erhvervsfiskere, der har drevet fiskeri efter laks i Østersøen.

Erhvervsdrivende, fiskere og andre, som reglerne retter sig til, er forpligtede til at overholde de pågældende regler. Direktoratet udfører kontrol med, at dette sker i praksis. Der foretages ikke 100 % kontrol med et område, men derimod kontrol baseret på en samlet vurdering af risikoen for overtrædelse af det pågældende regelsæt.

Fiskeridirektoratet fører dermed også tilsyn med landinger af laks, herunder i forhold til, om reglerne i laksebekendtgørelsen overholdes. Direktoratet har ikke påvist overtrædelser af reglerne.

Fiskeridirektoratet, den 1. februar 2007

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K.

København, den 30. november 2006
Sag/dok.: 1874, 2062 / 246667

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 26. oktober 2006 (FLF Alm. del) bedt mig svare på følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 54

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. oktober 2006 fra Danmarks Sportsfiskerforbund vedrørende fangst af laks i Østersøen, jf. alm. del - bilag 49".

Svar:

Henvendelsen fra Danmarks Sportsfiskerforbund vedrører de nye EU-grænseværdier for det maksimale indhold af dioxin og PCB i laks fra Østersøen og de vægtgrænser for laks, som i Danmark må sælges eller overdrages til human konsum i henhold til en kommende bekendtgørelse fra Fødevarestyrelsen.

Sportsfiskerforbundet støtter bekendtgørelsens formål, men mener, at midlet er diskutabelt, fordi laksefiskeri er tilladt, selv om laks over en vis størrelse ikke må anvendes til human konsum. Forbundet mener, at laksefiskeriet i Østersøen bryder med alle principper om bæredygtighed og derfor bør stoppes.

Jeg skal indledningsvis beklage, at Østersøen i dag vurderes at være så forurenet, at det har været nødvendigt af hensyn til forbrugerne at fastsætte grænser for, hvor meget dioxin der højst må være i laks.

./ Jeg henviser til vedlagte notat fra Danmarks Fiskeriundersøgelser (DFU), der belyser tilstanden for laksen i Østersøen og dansk erhvervsfiskeris betydning for bestanden.

Som det fremgår af notatet, er der generelt sket en betydelig forbedring i situationen for vildlaks i Østersøen, selv om der stadig er nogle vandløb, hvor bestandssituationen ikke lever op til målsætningen i laksehandlingsplanen.

Det anføres videre, at dansk erhvervsfiskeri foregår inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, og at den danske kvote af laks i 2006 kun udgør 20 % af den samlede kvote i Østersø-

en. De danske fiskere har i 2005 kun landet ca. 12 % af de samlede landinger af laks fra Østersøen.

DFU vurderer, at det danske fiskeri efter laks i Østersøen ikke kan karakteriseres om værende ikke-bæredygtigt, og at et totalt stop for dansk laksefiskeri næppe vil forbedre situationen betydeligt for vildlaksen i de vandløb, hvor handlingsplanens målsætning ikke er opfyldt.

Når det danske laksefiskeri isoleret set ikke vurderes at være ikke-bæredygtigt, mener jeg ikke, at der er grundlag for at indføre et fiskeriforbud, der kun skulle gælde for de danske erhvervsfiskere. I øvrigt fiskes der som bekendt også laks i Østersøen som led i rekreativt fiskeri.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den danske laksekvote i Østersøen bliver reduceret lidt fra 1. januar 2007 (fra 93.512 stk. til 88.836 stk.).

Jeg er bekendt med, at Den Europæiske Kommission (sundhed og forbrugerbeskyttelse) forventer at nedsætte en arbejdsgruppe inden udgangen af 2006 med repræsentanter fra de 8 Østersø-lande, der skal se på mulighederne for at få en mere ensartet håndtering af reglerne om dioxin i fisk fra Østersøen. Det er muligt, at dette arbejde kan føre til en fælles løsning for alle Østersø-landene.

Hans Chr. Schmidt

/ Knud Larsen

Notat vedr. henvendelse fra Danmarks Sportsfiskerforbund, spørgsmål nr. 54 om fangst af laks i Østersøen.

Baggrund

Laksene i Østersøområdet bestod omkring år 1900 af ca. 60 separate bestande, knyttet til hver sin elv. I dag er der 23 rent vilde bestande og 4 bestande med både vilde og udsatte laks og et antal elve, hvor laksene bliver sat ud fra opdrætsanlæg.

I elve, hvor der nær munden er etableret vandkraftanlæg, er det ikke eller kun i meget begrænset omfang muligt for laksene at gyde. I mange af disse elve indfanges opgangslaks fra elvens egen stamme, og yngel opdrættes til smoltstadiet (den fase i laksenes liv hvor de vandrer ud fra vandløbene for at vokse op i havet), hvor de efterfølgende udsættes som kompensation for den manglende naturlige reproduktion.

Det er anslået at den oprindelige produktion af smolt omkring år 1900 i hele Østersøen var på ca. 10 mio. stk. inden udbygning af vandkraftanlæg, forurening, den fødebetingede sygdom M74 og fiskeri reducerede produktionen.

Omkring 1990 – 95 nåede den årlige produktionen af vilde smolt et laveste niveau på kun ca. 0,5 mio. stk. Samtidig blev der udsat ca. 5 mio. smolt årligt, som kompensation for manglende vild produktion i vandløb, hvor vandkraftanlæg havde fjernet mulighederne for naturlig produktion.

Denne situation ledte i 1991 til indførelsen af en maksimal fangst (TAC). Dette viste sig imidlertid ikke at være tilstrækkeligt til at genskabe stærke bestande og efter pres fra flere sider vedtog IBSFC i 1996 Laksehandlingsplanen for laksene i Østersøen.

Denne plan har bl.a. som mål

- at forhindre at vilde bestande uddør og at der sker en yderligere reduktion i de naturligt producerede smolt,
- at produktionen af vilde smolt øges så denne i 2010 vil udgøre mindst 50 % af det potentielt mulige i hver bestand,
- at der etableres laksebestande i potentielle laksevandløb til Østersøen samtidig med
- at mulighederne for udøvelse af fiskeri skal bevares på højst muligt niveau

Bestandssituation og udvikling i fiskeriet

Laksehandlingsplanens mål er nået i enkelte elve og vil med den nuværende udvikling i fiskerierne formentlig blive nået i flere elve, sandsynligvis dog nogle år senere end planlagt. Den samlede produktion af vilde laksesmolt er i de senere år øget til ca. 1,5 mio. stk., fortrinsvis som følge af en øget naturlig produktion i flere store elve i den nordlige del af Botniske Bugt.

Der er dog elve, hvor der ikke er konstateret en forbedret bestandssituation. Her menes det, at andre årsager end fiskeriet også spiller ind på de udeblivende forbedringer i bestanden – altså lokale forhold.

Udsætningerne udgjorde i 2005 ca. 5,3 mio. smolt, samt ca. 1,5 mio. yngel og 1,2 mio. ½-1 år gamle laks udsat i vandløb.

Den betydelige øgning i produktionen af vilde smolt og en bedre overlevelse hos disse sammenlignet med udsatte laks har betydet, at andelen af vilde laks, der fanges i den centrale Østersø i 2003-4, udgjorde ca. 70% mod ca. 50% i 2002.

Vurdering af dansk fiskeris påvirkning af bestandene, herunder effekten af 5,5 kg's reglen

Det fremgår af ovenstående, at man ikke under ét kan klassificere alle bestande af Østersølaks som truede. Derimod er den samlede bestand af vilde laks i de senere år øget betragteligt, og det hidtidige fiskeri har altså ikke betydet, at de vilde bestande samlet under et er truet. Fiskeriet som sådan kan derfor ikke karakteriseres som værende ikke-bæredygtigt.

Bestande, der er sat ud fra opdrætsanlæg, tåler i højere grad end vilde bestande at blive befisket, da bevaring af bestanden kræver et forholdsvis lavt antal gydefisk til opdræt. Disse bestande er derfor heller ikke umiddelbart truet.

Den samlede tilladte fangst (TAC) er baseret på biologisk rådgivning med henblik på opnåelse af målene i laksehandlingsplanen for laks i Østersøen. Den er for Østersøen (eksklusiv Finske Bugt) på 460.000 laks i 2006, hvoraf den danske andel udgør 93.512 stk. (20 %). Det danske laksefiskeri foregår i dag med både kroge og drivgarn. Sidstnævnte vil ophøre efter 2007, hvorefter det fremtidige danske laksefiskeri alene vil være et krogfiskeri. Krogfiskeri er meget lidt størrelsesselektivt, og det er derfor næppe muligt at undgå fangst af laks (pt. større end 5,5 kg), der ikke kan forhandles i Danmark.

De danske fangster består således af fisk både over og under den størrelse, hvor det er tilladt at omsætte fisken til human konsum, jf. Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 861 af 15. september 2005. Fiskerne skal lande alle fangede laks, der således uanset størrelse indgår i den danske TAC. De danske erhvervsmæssige landinger udgjorde i 2004 i alt 78.426 stk. laks, mens den i 2005 kun udgjorde 39.491 stk. laks. De samlede registrerede landinger de to år var 420.000 stk. i 2004 og 324.000 stk. i 2005. De danske landinger udgjorde i 2005 således kun omkring 12 % af de samlede landinger af laks.

Ved henvendelse dags dato til FSØ, Bornholm, der indhandler hovedparten af laks landet på Bornholm, oplyses det, at der for nuværende ikke destrueres store laks. Det oplyses, at laks der pga. af størrelse ikke må omsættes, bliver indfrosset og anvendt til eget forbrug af skibene, idet der må udtages 20 store laks pr. båd. pr. måned. Der blev ifølge det oplyste senest anvendt store laks til minkfoder indtil den 31. marts 2005, mens fiskerne modtog kompensation.

De øvrige landes kvote-andele er for især de store laksefiskerier Sverige og Finland blevet udnyttet i højere grad. I Finland og Sverige er der givet dispensation for omsætning af laks i alle størrelser til nationalt brug under forudsætning af at der gives kostråd til befolkningen. Tilsvarende dispensationer er søgt af de øvrige lande der fisker laks i Østersøen (ekskl. Danmark).

Dersom dansk fiskeri yderligere begrænses eller helt ophører, vil dette reducere fiskeritrykket på laksebestandene med den danske fangst-andel, som i 2005 var på 12 % af de samlede landinger,

dersom den danske kvote ikke byttes mod rettigheder til fangst af andre arter, eller hvis reduktionen i dansk fiskeri betyder at andre nationer fisker en større del af deres tildelte kvote.

Konklusion

Der er generelt sket en betydelig forbedring i situationen for vildlaks i Østersøen. Der er imidlertid fortsat en række vandløb, hvor bestandssituationen ikke lever op til målsætningen i laksehandlingsplanen, og hvor yderligere målrettede tiltag er nødvendige for at genopbygge bestandene.

Det nuværende danske fiskeri udføres inden for rammerne af EU's forvaltning. Danmark har ikke udnyttet den tildelte kvote fuldt ud de seneste år. Det danske fiskeri efter laks i Østersøen kan ikke karakteriseres som værende ikke-bæredygtigt.

Et totalt dansk ophør af fiskeri efter laks vil næppe forbedre situationen signifikant for vildlaksen i de vandløb, hvor handlingsplanens målsætning ikke er opfyldt. DFU vurderer, at en forbedring af situationen i disse vandløb kræver en mere målrettet indsats, som tager hensyn til forholdene omkring de enkelte vandløb.

NOTAT

KONTOR FOR
KEMISK FØDEVARESIKKERHED
OG LÆGEMIDLER TIL DYR

24. januar 2007

J.nr.: 2006-20-64-00516/KIMP

Notat til Fiskeridirektoratet som bidrag til besvarelse af henvendelse fra Danmarks Sportsfiskerforbund

Det er korrekt, når Danmarks Sportsfiskerforbund skriver, at der i forbindelse med en FVO inspektion i Danmark i 2006, blev konstateret mindre mangler i den danske håndtering af de laks, der ikke kan forventes at overholde EU's grænseværdi for dioxin i fisk. Det skal hertil tilføjes, at manglerne var små i forhold til de fejl, der blev konstateret i andre østersølande og at Fødevarestyrelsen siden har rettet fejlene.

Det skal understreges, at det er Fødevarestyrelsen der kontrollerer virksomheder som engros-virksomheder, restauranter og detailhandel mens det er Fiskeridirektoratet, der står for kontrollen af fiskelandinger. Som myndighed forventer Fødevarestyrelsen naturligvis at reglerne overholdes og får Fødevarestyrelsen kendskab til uregelmæssigheder, undersøges forholdene. I forbindelse med kontrol på restauranter, kontrollerer fødevarekontrollen om de har modtaget Østersø laks større end 5,5 kg og om de laks, der vejer mindre end 5,5 kg, har gennemgået en dybdetrimning inden de serveres.

Med hensyn til erhvervsfiskere, der har opbevaret store partier af ikke omsættelige laks på frysehuse, har de siden foråret 2006 fået disse laks tilbageholdt. Laksene må efterfølgende kun udleveres, hvis det er til eget forbrug og kun efter fødevareregionens tilladelse. Endvidere er reglerne for de vægtklasser af laks, der ikke må omsættes, blevet skærpet siden FVO inspektionen. En revideret bekendtgørelse fra den 10. november 2006 om forbud mod salg til human konsum af visse laks, der er fisket eller fanget i Østersøen bevirker, at laks fanget efter den 22. november 2006 og som vejer mere end 5,5 kg skal skæres over på midten inden landing og ved ankomst til havn overhældes med farvestof, så det sikres, at de ikke ved en fejl går til human konsum.

Med de reviderede regler indskræpes det yderligere, at laks i vægtklassen 2,0 til 5,5 kg der skal omsættes uden det for det nationale marked skal dybdetrimmes inden laksen indgår i samhandlen eller eksporteres. Det var også gældende før de reviderede regler, men er nu blevet yderligere præciseret.